

[Arbejdsministeren]

skæftigelse i et kalenderår til brug i det følgende ferieår.

Med hensyn til baggrunden for lovforslagets fremsættelse skal jeg henvise til den redegørelse, som statsministeren har afgivet i dag.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Erling Jensen):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om forlængelse af visse overenskomster inden for den offentlige sygesikring.

(Lovforslag nr. L 199).

Lovforslaget er et led i regeringens samlede overenskomstløsning og medfører, at sygesikringens overenskomster med de praktiserende læger og speciallæger om vilkår og betaling for behandling m. v. af de sygesikrede forlænges i 2 år efter de samme retningslinier, som lønoverenskomsterne forlænges efter i det samtidig fremsatte forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v.

Københavnsoverenskomsten om almen lægegerning og øjen- og ørelægehjælp m. v., der er en lønoverenskomst, er omfattet af lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v. og er derfor ikke medtaget i nærværende lovforslag.

Det er kun sygesikringens lægeoverenskomster, der foreslås forlænget. Overenskomsterne med Dansk Tandlægeforening, Danske Fysioterapeuter og Dansk Kiropraktorforening er ikke omfattet af lovforslaget. Baggrunden herfor er, at det kun er lægeoverenskomsterne, der regulerer ydernes arbejdsforhold på en så indgående måde, at det forekommer rimeligt at sidestille overenskomsterne med lønoverenskomster. Landsoverenskomsten om almen lægegerning indeholder således bestemmelser om adgangen til at nedsætte sig i praksis, om salg af goodwill og om praksisplanlægning. For speciallægeoverenskomsterne gælder, at der i henhold til disse er truffet afgørelse om det offentliges indflydelse på speciallægernes adgang til at nedsætte sig i praksis.

Formålet med lovforslaget er først og fremmest at sikre en videreførelse af de gældende overenskomster. Praktiserende Lægers Organisation har opsagt overenskomsten om almen lægegerning til 1. april, mens de øvrige overenskomster ikke er opsagt.

Ved konflikter mellem sygesikringen og lægernes organisationer er lægerne ikke bundet af overenskomsterne og kan fastsætte deres honorarer frit inden for de begrænsninger, som fastlægges af den til enhver tid gældende pris- og avancelovgivning. Der vil således i tilfælde af konflikt blive åbnet mulighed for lægerne – i modsætning til lønmodtagere omfattet af lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v. – for at søge at sikre sig forhøjelser af honorarerne og andre forbedringer, bl. a. under henvisning til stigningerne i praksisomkostningerne.

Når man i relation til forlængelseslovgivning sidestiller sygesikringens lægeoverenskomster med kollektive overenskomster om løn- og arbejdsforhold, kan man ikke – som hidtil – i relation til prislovgivning betragte overenskomsterne som overenskomster med selvstændigt erhvervsdrivende. Det er derfor foreslået, at lægeoverenskomsterne ikke omfattes af det samtidig fremsatte forslag til lov om begrænsning af avancer og af lønstigningers indregning i priserne, der afløser pristoploven fra september 1978. Forslaget indebærer, at honorarerne efter lægeoverenskomsterne med virkning fra lovens ikrafttræden på ny vil blive reguleret efter overenskomsterne.

I øvrigt overføres principperne fra lovforslaget om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v. til nærværende lovforslag, i det omfang lægeoverenskomsternes særlige karakter gør det muligt.

Lovforslaget indebærer dog ikke nogen stillingtagen fra regeringens side til, om de nuværende overenskomsters regulering af lægernes forhold er den rette på længere sigt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte: